

Перво действие, първа картина.

Бенволио.—

В тоя час,
където ти си, там ще бъда аз.

Ромео.—

Залудих себе си — не съм това,
напразно аз Ромео се зова!

Бенволио.—

Карми, в кое си влюбен!

Ромео.—

Как в кое?

Бенволио.—

Без смъци ми карми, в кое си влюбен!

Ромео.—

Без отговор въпросът ще остане,
Понскай ми по-скоро заветване!
Но вярно, влюбен съм в една жена.

Бенволио.—

Улицих приблизително в църквата.

Ромео.—

Стрелци изкуси! Любовта е тя!

Бенволио.—

Църквата тогаз по-лесно се узнава.

Ромео.—

Не мерих ти изкусно тоя път;
не би успял и на Амур лъкът;
душата на Диана има те,
неизвима броня на невинност
за слабите стрели на любовта.
Любовните слова не я смущават,
тея погледите храни не лови
и не разкрива своя лар за злато,